

- 4) Dyrektywę 93/13 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie dokonywanej w orzecznictwie wykładni przepisu prawa krajowego regulującego warunki dotyczące natychmiastowej wymagalności umów kredytu, takiego jak art. 693 ust. 2 ustawy 1/2000, zmienionej dekretem z mocą ustawy 7/2013, zakazującej sądowi krajowemu, który stwierdził, że dany warunek ma nieuczciwy charakter, uznania go za niebyły [bezszykowny], i odstąpienia od stosowania go, jeśli w rzeczywistości przedsiębiorca go nie zastosował, lecz postąpił zgodnie z wymogami owego przepisu prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 421 z 24.11.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – M/Minister for Justice and Equality Ireland and the Attorney General

(Sprawa C-560/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków, jakie muszą spełnić obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy, aby móc ubiegać się o status uchodźcy — Wniosek o udzielenie ochrony uzupełniającej — Prawdopodobieństwo krajowej procedury rozpatrywania wniosku o udzielenie ochrony uzupełniającej, złożonego w następstwie oddalenia wniosku o przyznanie statusu uchodźcy — Prawo do bycia wysłuchanym — Zakres — Prawo do przesłuchania — Prawo do powoływania i przesłuchiwanie świadków)

(2017/C 104/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M

Strona pozwana: Minister for Justice, Ireland, Attorney General

Sentencja

Prawo do bycia wysłuchanym, jakie ma zastosowanie w ramach dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osób, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości [treści] przyznawanej ochrony, nie wymaga co do zasady, by – w przypadku gdy uregulowanie krajowe, takie jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, przewiduje dwie odrębne i następujące po sobie procedury rozpatrywania wniosków, odpowiednio, o nadanie statusu uchodźcy i o udzielenie ochrony uzupełniającej – wnioskującemu o udzielenie ochrony uzupełniającej przysługiwało prawo do przesłuchania w przedmiocie złożonego przez niego wniosku oraz prawo do powoływania i przesłuchiwanie świadków w trakcie tego przesłuchania.

Przesłuchanie należy jednak przeprowadzić, w przypadku gdy szczególnie okoliczności dotyczące informacji i dowodów, jakimi dysponuje właściwy organ, albo osobistej lub ogólnej sytuacji, w jaką wpisuje się wniosek o udzielenie ochrony uzupełniającej, sprawiają, że jest ono konieczne do rozpatrzenia wniosku z pełną znajomością stanu faktycznego, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 9.3.2015.